DZIENNIK POCZTY I TELEKOMUNIKACJI

WARSZAWA, 20 września 1954 r. **Nr 19** Poz. 184-191

TREŚĆ:

I

ZARZĄDZENIA

Ministra Poczt i Telegrafów:

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE

Ministra Poczt i Telegrafów:

I

ZARZĄDZENIA MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW:

170.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegafów z dnia 17 września 1954 r. o wprowadzeniu do obiegu kopert lotniczych z wydrukowanym znaczkiem pocztowym opłaty wartości 60 gr.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r., Nr. 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do obiegu i sprzedaży koperty lotnicze z papierem listowym. Na kopertach tych wydrukowano znaczek pocztowy wartości 60 gr z widokiem zamku w Paczkowie. Nad znaczkiem, umieszczono napis: „Cena 75 Gr". W lewym rogu koperty u dołu wydrukowano ciemny prostokąt z napisem: „Lotnicze — Par Avion", poniżej, cechy nakładu i napis: „Lotniczy list pocztowy". Środek nadruku koperty wypełniają linie punktowane do wpisywania adresu z napisem u dołu: „Urząd Pocztowy — Bureau de destination". Na odwrotnej stronie koperty u góry znajduje się napis: „Nadawca — Expediteur" oraz 2 linie punktowane do wypełnienia przez nadawcę. Wewnętrzna strona koperty zadrukowana jest tłem giloszowym z umieszczonym w górnej ruchomej części godłem pocztowym.

Kolor druku przedniej strony koperty — granatowy, zaś strony wewnętrznej szaro-niebieski.

Wymiary koperty wynoszą 155 x 100 mm.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 22 września 1954 r.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu.

171.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 sierpnia 1954 r. o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do obiegu i sprzedaży znaczki pocztowe do opłaty urzędowych przesyłek listowych zwykłych i poleconych.

Rysunek znaczków przedstawia pośrodku na ciemnym tle godło Państwa — białego orła. Nad godłem umieszczono spiętą klamrą szarfę, pod nim zaś — półkoliście ułożone dębowe liście, a pomiędzy nimi rzymską cyfrę X. Wokoło znaczka, z lewej i prawej jego strony znajdują się napisy „Przesyłka urzędowa", u góry pośrodku „Poczta Polska", a na dole pośrodku „Polecona"; względnie „Zwykła".

Kolor znaczków do opłaty urzędowych przesyłek listowych zwykłych jest ciemno-niebieski, znaczków zaś do opłaty urzędowych przesyłek listowych poleconych — czerwony.

Znaczki są perforowane, wymiary ich: 21,5 $\times$ 25,5 mm wraz z marginesami.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 18 sierpnia 1954 r.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu

172.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 24 sierpnia 1954 r. o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych opłaty wartości: 60 gr i 1 zł.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481), zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do obiegu i sprzedaży znaczki pocztowe opłaty wartości 60 gr i 1 zł.

Rysunek znaczka wartości 60 gr przedstawia fragment bitwy pod Studziankami tj. przeprawę czołgów przez rzekę w czasie bitwy. Na pierwszym planie żołnierz przy karabinie maszynowym poniżej nad rzeką drugi żołnierz przy czołgu. U góry znaczka napis „Bitwa pod Studziankami 10—16.VIII. 1944". W prawym górnym rogu umieszczono oznaczenie wartości znaczka „60 gr". U dołu znaczka po lewej stronie umieszczono gałązkę laurową, obok napis „POLSKA". Brzegi znaczka lewy i dolny okolone są ramką drobnych laurowych liści.

Rysunek znaczka wartości 1 zł przedstawia dwóch stojących obok siebie żołnierzy: radzieckiego i polskiego na tle czołgu.

W prawej części znaczka umieszczono dwa narodowe sztandary.

U góry znaczka znajduje się napis „Bitwa pod Studziankami 10—16.VIII. 1944". W lewym górnym rogu umieszczono oznaczenie wartości „1 zł" — u dołu po lewej stronie znajduje się napis „POLSKA".

Brzegi znaczka: dolny i prawy okolone są ramką laurowych liści.

Znaczki wykonano w dwóch wartościach:

60 gr — w kolorze c.-zielonym,
1 zł — „ niebieskim.

Znaczki są perforowane i wykonane techniką rotograwiurową. Wymiary znaczka 31,25 × 25,5 mm wraz z marginesami.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 24 sierpnia 1954 r.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu

173.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 26 sierpnia 1954 r. o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych opłaty wartości 25 gr i 60 r.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z okazji dziesięciolecia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wydana zostanie seria znaczków pocztowych składająca się z 10 wartości.

Z serii tej wprowadza się niniejszym zarządzeniem do obiegu i sprzedaży dwa znaczki pocztowe opłaty wartości 25 gr i 60 gr.

Znaczek wartości 25 gr poświęcony jest pracy hutnika. Rysunek tego znaczka przedstawia fragment urządzenia huty. Nad rysunkiem napis „Huta im. Lenina". W prawym górnym rogu znaczka umieszczono oznaczenie jego wartości „25 gr", u dołu zaś z prawej strony napis „POLSKA".

Z lewej strony znaczka, na tle dwóch gałązek laurowych litery „P. R. L." poniżej cyfra rzymska „X" pod nią lata „1944—1954".

Kolory znaczka: ramka jasno-brązowa, kontur czarny.

Znaczek wartości 60 gr poświęcony jest pracy rolnika. Rysunek znaczka przedstawia traktor ze snopowiązałką, przy pracach żniwnych w polu. Na dalszym planie widoczne linie wysokiego napięcia. W prawym górnym rogu znaczka umieszczono oznaczenie wartości „60 gr", u dołu z prawej strony napis „POLSKA".

Z lewej strony znaczka na tle dwóch gałązek laurowych litery „P. R. L.", poniżej cyfra rzymska „X", pod nią lata „1944—1954".

Kolory znaczka: ramka — zielona, kontur — brązowy.

Znaczki wykonano techniką rotograwiurową i offsetową z rytu. Wymiary znaczka: 51 × 31,25 mm. Znaczki są perforowane.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 26 sierpnia 1954 r.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu

174.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 sierpnia 1954 r. w sprawie umarzania i stosowania ulg w spłatach należności radiofonicznych radiofonii bezprzewodowej i przewodowej.

Na podstawie ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatno-prawnych wierzytelności państwowych (Dz. U. Nr. 26, poz. 228) oraz § 4 uchwały Nr. 507/54 Prezydium Rządu z dnia 2 sierpnia 1954 r. w sprawie zaległych opłat radiofonicznych za używanie odbiorników radiofonii bezprzewodowej zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Należności radiofoniczne z tytułu opłat abonamentowych i opłat dodatkowych za zwłokę — podlegają umorzeniu w przypadkach:

1) jeżeli wdrożona na wniosek wierzyciela egzekucja przeciwko dłużnikowi okazała się bezskuteczna wobec nieściągalności należności,

2) jeżeli w ciągu roku od dnia powstania wierzytelności nie można ustalić miejsca zamieszkania dłużnika.

2. Podstawą do umorzenia należności jest protokół, sporządzony przez organ przeprowadzający egzekucję administracyjną świadczeń pieniężnych na okoliczność, że egzekucja przeciwko dłużnikowi jest bezskuteczna.

3. Podstawą do umorzenia należności radiofonicznych z powodu niemożności ustalenia miejsca zamieszkania dłużnika jest pismo (notatka) biura ewidencji ludności lub gminnej rady narodowej, prowadzącej czynności meldunkowe, stwierdzające, że adres dłużnika nie jest znany.

4. Wywiady w biurach ewidencji ludności ew. w. gminnych radach narodowych należy przeprowadzać — zależnie od okoliczności — dwukrotnie w ciągu roku, pierwszy raz przed skierowaniem sprawy do egzekucji, drugi raz — przed skierowaniem sprawy do umorzenia.

5. Jeśli w drodze wywiadu zostanie ustalone, że dłużnik przeprowadził się do innej miejscowości, zaległość podlega ściągnięciu przez urząd pt., właściwy wg miejsca zamieszkania dłużnika.

§ 2. 1. Czynności związane z umorzeniem nieściągalnych należności przeprowadzają powiatowe zarządy łączności.

2. Urzędy pt. przesyłają sprawy kwalifikujące się do umorzenia wraz z wywiadem o niemożności ustalenia miejsca zamieszkania dłużnika — do powiatowego zarządu łączności.

§ 3. 1. W przypadku stwierdzenia, że należność jest nieściągalna (§ 1), powiatowy zarząd łączności sporządza wykaz należności podlegających umorzeniu, — oddzielny dla nieściągalnych należności radiofonicznych radiofonii bezprzewodowej i oddzielny dla radiofonii przewodowej.

Wykaz sporządza się w 2 egz. Oba egz. wykazu wraz ze zwróconymi przez organ egzekucyjny tytułami wykonawczymi przesyłają powiatowe zarządy łączności raz w miesiącu w dniu 15 do woj. zarządu łączności — (Stołecznej Dyrekcji Poczty), z których jeden zatrzymuje W. Z. Ł. (Stoł. Dyrekcja Poczty) drugi zwraca powiatowemu zarządowi łączności z odpowiednią decyzją, wraz z tytułami wykonawczymi.

2. Wykaz powinien zawierać następujące rubryki:

L. p.	Imię i nazwisko dłużnika	Nr dowodu radiofon.	Nr wniosku egzek.	Kwota abon.	Kwota dod. za zwłokę	Powód umorzenia	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8
		Razem					

3. Skreślenie należności nieściągalnych z ewidencji urzędów pt. następuje po otrzymaniu 1 egz. wykazu z decyzją Dyrektora wojewódzkiego zarządu łączności (Dyrektora Stołecznej Dyrekcji Poczty).

§ 4. 1. Umorzone należności radiofoniczne z tytułu opłat abonamentowych za radiofonię bezprzewodową, oraz umorzone dodatkowe opłaty za zwłokę radiofonii bezprzewodowej i przewodowej wojewódzki zarząd łączności (Stołeczna Dyrekcja Poczty) nie księguje, lecz utrzymuje je w ewidencji poza księgowej dla potrzeb informacyjnych.

2. Umorzone należności z tytułu opłat abonamentowych za radiofonię przewodową wojewódzki zarząd łączności (Stołeczna Dyrekcja Poczty) księguje na zmniejszenie tych opłat.

§ 5. W końcu każdego roku woj. zarz. łączności, (Stoł. Dyr. Poczty) podadzą, Zarządowi Poczty sumę umorzonych w ciągu roku należności z tytułu opłat abonamentowych.

§ 6. W przypadkach, gdy dłużnik znajduje się w ciężkich warunkach materialnych mogą być stosowane ulgi w spłacie należności, a mianowicie:

a) rozłożenie zaległej należności na spłaty ratalne,

b) zwolnienie od opłat dodatkowych za zwłokę w całości lub w części,

c) zmniejszenie należności radiofonicznych.

2. Podane wyżej formy ulg w spłacie należności mogą być stosowane łącznie lub każda z nich oddzielnie.

3. Spłacenie zaległych należności można rozłożyć najwyżej na 12 rat miesięcznych.

4. Przy ocenie ciężkich warunków materialnych dłużnika należy brać pod uwagę: wysokość wynagrodzenia, renty, wiek dłużnika, stan rodzinny, wypadki nieszczęśliwe, klęski żywiołowe, wielkość gospodarstwa rolnego, ubytek inwentarza i tym podobne okoliczności.

5. Jeśli przytoczone przez dłużnika fakty, uzasadniające jego ciężką sytuację materialną, budzą wątpliwości, należy zbadać stan rzeczy przez miejscowy urząd pocztowy lub też zażądać od dłużnika przedstawienia odpowiednich dokumentów.

6. Spłaty rat miesięcznych dokonuje się za pomocą dowodów wpłat, znajdujących się w dowodzie radiofonicznym.

Jeżeli dłużnik nie jest już abonentem i nie posiada dowodu radiofonicznego, należy — rozkładając zaległości na spłaty ratalne — przesłać mu odpowiednie dowody wpłaty, za pomocą których mógłby wpłacić należność. Na każdym z tych dowodów wpłat, należy wpisać numer rachunku abonenta, kwotę do wpłacenia i okres, za jaki te kwoty należą się.

7. Do wpłacenia spłat ratalnych należy dłużnikowi wyznaczyć jeden urząd pocztowy.

§ 7. Rozłożenie należności na spłaty ratalne lub zamknięcie rachunku abonenta na określony dzień wstrzymuje bieg narastania opłat dodatkowych za zwłokę.

§ 8. 1. Zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłat dodatkowych za zwłokę może również nastąpić w przypadkach pobytu dłużnika w wojsku, szpitalu, przebywania za granicą lub powstania okoliczności świadczących, że abonent nie miał właściwej świadomości o dyscyplinie opłat i skutkach niepłacenia abonamentu w terminie.

2. Jeżeli całkowite zwolnienie od opłat dodatkowych za zwłokę nie byłoby uzasadnione względami słuszności (Dyrektor woj. zarządu łączności — Dyrektor Stołecznej Dyrekcji Poczty) może obniżyć należność z tytułu opłat dodatkowych za zwłokę do kwoty, która będzie odpowiednią do stanu materialnego dłużnika i jego stopnia zaniedbania.

§ 9. 1. Zmniejszenie zaległych opłat abonamentowych może nastąpić jedynie wówczas, jeżeli dłużnik udowodni, że z zarejestrowanego radioodbiornika w ogóle nie korzystano z przyczyn od niego niezależnych.

Dokumentem stwierdzającym niemożność używania radioodbiornika będzie np. zaświadczenie M. O. o opieczętowaniu mieszkania dłużnika, zaświadczenie szpitalne o przebywaniu dłużnika na leczeniu w szpitalu. W tym ostatnim przypadku dłużnik powinien przedstawić również zaświadczenie komitetu blokowego, że sam zamieszkuje w lokalu, w którym jest zainstalowane urządzenie radioodbiorcze.

2. Zmniejszenie należności radiofonicznych może dotyczyć tylko zaległości, które przypadają za okres niekorzystania z odbiornika z przyczyn niezależnych od abonenta.

§ 10. 1. Umorzenie lub zastosowanie ulg w spłacie należności następuje na podstawie decyzji Dyrektora wojew. zarządu łączności, (Dyrektora Stołecznej Dyrekcji Poczty).

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, służy dłużnikowi prawo odwołania do Ministerstwa Poczt i Telegrafów — Zarząd Poczty w terminie dni 30 od dnia doręczenia decyzji.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie również do wszystkich spraw nim nieuregulowanych, powstałych, a niezałatwionych przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia.

§ 12. Tracą moc zarządzenia Ministerstwa P. i T.: z dnia 30 marca 1953 r. Nr. PK 530 i z dnia 6.VI 53 r. Nr. PK 530 — wytyczne w sprawach radiofonicznych — oraz wszelkie inne przepisy sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE
Ministra Poczt i Telegrafów:

175.

ZARZĄDZENIE
Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 25 sierpnia 1954 r. w sprawie kierowania do państwowych komisji arbitrażowych sporów powstałych między jednostkami organizacyjnymi resortu Poczt i Telegrafów.

§ 1. Jednostka organizacyjna resortu P. i T., która zamierza dochodzić roszczenia o prawo majątkowe przeciwko innej jednostce organizacyjnej resortu P. i T. na drodze postępowania arbitrażowego, obowiązania jest przed wniesieniem sprawy do komisji, przesłać akta Ministerstwu Poczt i Telegrafów i uzyskać zezwolenie Ministerstwa na złożenie odnośnego wniosku do komisji arbitrażowej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu

176.

ZARZĄDZENIE
Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 3 września 1954 r. w sprawie zmian w urzędowym zbiorze przepisów służbowych.

§ 1. W tomie 9 działu II (II. P. 9) — Regulamin o przekazach pocztowych i telegraficznych w obrocie wewnętrznym — wprowadza się następujące zmiany:

1) § 6 skreśla się;

2) w § 9 w ostatnim zdaniu skreśla się wyrazy: „jeżeli nadane przekazy nie podlegają opłacie kredytowanej";

3) w § 24 w ust. 1 skreśla się 2 zdanie;

4) w § 31 w ust. 1 na początku dodaje się zdanie o brzmieniu:

„Przy pierwszej pozycji wpisu przekazu każdego dnia należy umieścić odcisk datownika na odbitce księgi przyjętych przekazów";

5) § 36 skreśla się;

6) w § 79 na końcu dodaje się zdanie o brzmieniu: „Zasada wypisywania w uwagach księgi wypłaconych przekazów oznaczenia rachunku, na który kwota przekazowa została przelana, obowiązuje również urzędy pt., prowadzące wspólną księgę wypłaconych przekazów".

7) w § 97 dodaje się nowy ustęp 5 o brzmieniu: „5. Przekazy przelane na rachunki adresatów w P.K.O. lub N.B.P. albo w innych bankach zarachowuje się na ogólnych zasadach z tym odchyleniem, że w uwagach księgi wypłaconych przekazów podaje się oznaczenie rachunku, na który kwota przekazowa została przelana".

8) w § 106 na końcu dodaje się nowe zdanie o brzmieniu: „Przekazy pocztowe dosyłane i zwracane przesyła się służbowymi przesyłkami poleconymi";

9) w § 123 w ust. 1 w wierszu 2 — 4 skreśla się wyrazy: „(dla jednostek budżetowych — na blankiecie przekazu pocztowego dla jednostek budżetu Państwa z nadrukiem „opłata kredytowana)";

10) § 138 otrzymuje brzmienie: „§ 138. 1. Urzędy p. t. wymieniające ze sobą telegramy bezpośrednio, uzgadniają telegramy przekazowe codziennie.

2. Urzędy p. t. ze służbą „N" telegramy przekazowe uzgadniają ze sobą codziennie o godz. 24 lub wkrótce po północy.

3. Urzędy p. t. o ograniczonych godzinach służbowych uzgadniają telegramy przekazowe wkrótce przed zakończeniem godzin służbowych.

4. W przypadkach gdy zainteresowane urzędy p. t. telegramów przekazowych ze sobą nie wymieniały, fakt ten również winien być przez te urzędy uzgodniony i wzajemnie potwierdzony.

Zestawienie załatwionych telegramów przekazowych placówki sporządzają w dzienniku dalekopisowym jednocześnie z bilansem dnia, podając nazwę placówki przeciwległej, liczbę wymienionych z nią telegramów przekazowych oraz ogólną kwotę przekazów.

6. Zestawienie telegramów przekazowych wymienionych na wszystkich stanowiskach dalekopisów obsługowych łącznic telegraficznych (koncentratorów) sporządza się w jednym z dzienników dalekopisowych, np. stanowiska Nr 1 lub w specjalnie w tym celu założonym notatniku. Dane do zestawienia wpisuje się na podstawie pokwitowań w dziennikach dalekopisowych poszczególnych stanowisk obsługowych. Do liczby telegramów przekazowych wymienionych na wszystkich stanowiskach obsługowych dodaje się również liczbę telegramów przekazowych wymienionych w danym dniu na dalekopisach łączy sztywnych i na dalekopisach przyłączonych do łącznicy automatycznej. W ten sposób ustala się ogólną liczbę telegramów przekazowych wymienionych przez placówkę w danym dniu. Liczba ta winna być zgodna z faktyczną liczbą telegramów przekazowych obliczonych na podstawie telegramów przekazowych: nadanych, przechodzących i doręczonych.

7. Fakt uzgodnienia telegramów przekazowych z zainteresowaną placówką, pracownik uzgadniający stwierdza podpisem w odpowiedniej pozycji zestawienia, podając datę, godzinę i minutę uzgodnienia. Natomiast zgodność ogólnej liczby telegramów przekazowych, ustalonej na podstawie telegramów przekazowych nadanych przechodzących i doręczonych, z liczbą telegramów przekazowych, obliczoną na podstawie pokwitowań w dziennikach dalekopisowych — sprawdza i potwierdza swoim podpisem upoważniony pracownik kontrolny".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu

O K Ó L N I K I:

177.

Kierowanie telegramów przeznaczonych zagranicę.

W tablicy kierowania telegramów w ruchu zagranicznym, stanowiącej załącznik do okólnika Nr TE 372 z dnia 27 lutego 1953 r. (Dz. P. i T. Nr. 8, poz. 64) wprowadza się, następujące zmiany:

Poz. 52 Filipiny (wyspy), w kol. 4 wyraz „Pekin" zastępuje się wyrazem „New York", w kol. 5 wyraz „New York" zastępuje się wyrazem „Pekin".

Poz. 134 Meksyk, w kol. 3 wyraz „Stalinogród" zastępuje się wyrazem „Warszawa", w kol. 4 wyraz „Paryż" zastępuje się wyrazem „Fredericia", w kol. 5 wpisuje się wyrazy „Paryż — Radio", w kol. 6 skreśla się wyraz „Fredericia".

178.

Dowód nadania telegramu.

W związku z postanowieniami § 62 ordynacji telegraficznej (Dz. P. i T. Nr. 3/54, poz. 25) w sprawie wydawania dowodów nadania telegramu, zarządza się:

1. Dowód nadania telegramu wydaje się bezpłatnie na każdy przyjęty od nadawcy telegram.

2. Za wydanie duplikatu dowodu nadania telegramu pobiera się opłatę określoną w taryfie telegraficznej.

3. W związku z powyższym, dotychczasowy druk telegraficzny Nr. 1014 — dziennik kasowy przyjętych telegramów zostaje odpowiednio zmieniony i wydany w formie arkusza składającego się z dwu części, tj. z dowodów nadania połączonych perforacją i z właściwego dziennika.

4. Do nowego dziennika telegram wpisuje się przez kalkę takiej szerokości, aby objęła część dziennika od grzbietu do rubryki „opłata". Pozostałą część dziennika wypełnia się bez kalki. Po wyrazie „telegram" podaje się wskazówki służbowe, np. =RPx=, =XLT= itp. W rubryce „Nr" podaje się porządkowy numer miesięczny telegramu przyjętego, a w rubryce „wyrazów taryf." — liczbę wyrazów taryfowych. W rubryce „opłata" wpisuje się łączną sumę należności pobranych za telegram. Pozostałe rubryki dziennika: „zwroty", „suma dzienna" oraz „do przeniesienia" i „z przeniesienia" mają to samo przeznaczenie jak w dzienniku dotychczasowym.

5. Dowód nadania telegramu, po wypełnieniu, podpisaniu i opatrzeniu odciskiem datownika, wydaje się nadawcy telegramu.

6. Nowy dziennik kasowy służy również do przyjmowania przy okienku telegramów za opłatą kredytowaną; w tym przypadku w nagłówku dziennika umieszcza się napis „kredytowane".

7. Na dzienniku kasowym (część druga), z lewej strony u góry oraz w pierwszej pozycji każdego dnia, nad wyrazem „telegram", umieszcza się wyraźny odcisk datownika.

8. Dziennik kasowy należy prowadzić dokładnie i starannie, a wpisy winny być wyraźne i czytelne.

9. Do czasu otrzymania przez placówki p. t. druku 1014 według nowego wzoru, dowody nadania telegramów należy wydawać na dotychczasowym druku Nr. 120, a druk dotychczasowy Nr. 1014 używać aż do wyczerpania.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

179.

Nieprawidłowe stosowanie przepisów ordynacji telegraficznej.

Stwierdzono, że niektóre placówki i wojewódzkie zarządy łączności, udzielając odpowiedzi na skargi i zażalenia, powołują się na nieaktualne już postanowienia § 129 dawnej ordynacji telegraficznej, określające zakres odpowiedzialności przedsiębiorstwa państwowego Polska Poczta, Telegraf i Telefon — w przypadkach, gdy reklamant żąda zwrotu kosztów strat poniesionych wskutek opóźnienia, zniekształcenia lub niedoręczenia nadanego telegramu.

Zarząd Telefonii i Telegrafii przypomina, że w tych przypadkach mają zastosowanie postanowienia § 91 ordynacji telegraficznej, ogłoszonej w Dzienniku P. i T. z 1954 r. Nr. 3, poz. 25.

K O M U N I K A T Y:

180.

Uzupełnienie spisu władz i urzędów.

W spisie władz i urzędów uprawnionych do opłacania listów i kartek pocztowych pocztowymi znaczkami do opłaty przesyłek urzędowych, stanowiącym załącznik do Dz. P. i T. Nr. 9 z 1953 r., dopisuje się na końcu w poz. 27:

„Centralny Zarząd Przemysłu Artykułów Elektrotechnicznych w W a r s z a w i e".

181.

WYKAZ

uruchomionych placówek pt.

Klasa i rodzaj jednostki eksploatacyjnej	Nazwa placówki p. t.	Numer sytuacyjny pola dla telefonu i paczek	Punkt wymiany i odcinek komunikacyjny	Godziny służbowe w dziale telekomunikacyjnym	Województwo i powiat	W. Z. Ł.	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8
VII	Chwałowice k. Tarnobrzegu	65—56	Antoniów	8—15	Rz. Tarnobrzeg	Rz.	ur. 21.8.54 r.
VII	Dąbroszyn	42—07	Krzyż-Kostrzyn	8—15	Zg. Gorzów Wlkp.	Zg.	ur. 1.9.54 r.
VII	Gać	73—59	Przeworsk 2	8—15	Rz. Przeworsk	Rz.	ur. 21.8.54 r.
Ag.	Gęstowice	48—08	Krosno Odrzańskie	—	Zg. Krosno Odrzańskie	Zg.	ur. 1.9.54 r.
VII	Jadachy	68—54	Chmielów	8—15	Rz. Tarnobrzeg	Rz.	ur. 21.8.54 r.
VII	Kamionka k. Dębicy	72—54	Borek Wielki k. Dębicy	8—15	Rz. Dębica	Rz.	ur. 21.8.54 r.
VII	Kąty k. Jasła	78—53	Żmigród	8—15	Rz. Jasło	Rz.	ur. 21.8.54 r.
VII	Kozłów k. Jędrzejowa	64—44	Ludynia st. k., Kielce-Częstochowa	8—15	Kl. Jędrzejów	Kl.	ur. 21.8.54 r.
VII	Malinówka	77—56	Haczów n/Wisłokiem	8—15	Rz. Brzozów	Rz.	ur. 21.8.54 r.
VII	Michałów k. Pińczowa	68—46	Pińczów	8—15	Kl. Pińczów	Kl.	ur. 21.8.54 r.
VII	Mokrzyszów	67—55	Tarnobrzeg	8—15	Rz. Tarnobrzeg	Rz.	ur. 21.8.54 r.
VII	Odrzechowa	78—57	Zarszyn	8—15	Rz. Sanok	Rz.	ur. 21.8.54 r.
VII	Podlesie k. Włoszczowej	65—40	Kielce-Częstochowa	8—15	Kl. Włoszczowa	Kl.	ur. 21.8.54 r.
VII	Stare Miasto k. Leżajska	70—60	Leżajsk	8—15	Rz. Łańcut	Rz.	ur. 21.8.54 r.
VII	Słocina	73—57	Rzeszów 2	8—15	Rz. Rzeszów	Rz.	ur. 21.8.54 r.
VII	Zagość	69—47	Chroberz	8—15	Kl. Pińczów	Kl.	ur. 21.8.54 r.
VII	Zaleszany	66—56	Zbydniów	8—15	Rz. Tarnobrzeg	Rz.	ur. 21.8.54 r.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Warszawa, Plac Małachowskiego 2.
Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. Nr I-3000.
Prenumerata: rocznie 42 zł, półrocznie 25 zł 20 gr, kwartalnie 16 zł 80 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy do 2 kartek 90 gr. za każdą następną kartkę 30 gr.
Nakład: 10.000 egz. Format A4. Papier 61×86, druk. VII kl., gramatura 60 g. Arkuszy druku 1/8.

Rękopis otrzymano: 10.IX. 1954 r. Druk ukończono: 14.X. 1954 r.

Tłoczono z polecenia Ministra Poczt i Telegrafów w Zakł. Graf. Łączności — W-wa, Ludna 4. Zam. 946. 5-B-20643